

AAN Burgemeester van Rotterdam
de heer mr. I.W. Opstelten

DATUM 21 november 2002

ONS KENMERK z2002-1335

CONTACTPERSOON

UW BRIEF VAN

UW KENMERK

ONDERWERP Actieplan voor een veilige stad

In het actieplan “tien punten voor een veilige stad” dat u presenteerde bij het bezoek van de vaste kamercommissies van BZK en Justitie aan Rotterdam, staat aanpassing van de privacywetgeving bovenaan. Bij de integrale aanpak van diverse vormen van overlast zou u – blijkens de toelichting – oplopen tegen de grenzen van de mogelijkheden tot informatieuitwisseling tussen de hierbij betrokken partijen of tegen het risico dat de rechter een bepaald gebruik van persoonsgegevens verbiedt.

Het College bescherming persoonsgegevens (CBP) bestrijdt deze conclusie en zal dit gaarne toelichten.

U geeft twee voorbeelden van integrale aanpak waarbij u tegen problemen oploopt die zouden worden veroorzaakt door “doorgesloten” privacywetgeving: het eerste betreft de aanpak van overlastgevende verslaafden en het tweede de Alijda-aanpak van malafide huiseigenaren. Uit deze voorbeelden kan echter niet blijken dat privacywetgeving – zoals u stelt – in de weg zit.

Het zwaarste knelpunt bij de verslaafden-aanpak ligt bij de uitwisseling van gegevens met hulpverlenende instanties. Samenwerking in de vorm van informatie-uitwisseling tussen deze instanties enerzijds en politie en justitie anderzijds is echter niet onmogelijk, maar vereist een zorgvuldige afweging. Het wettelijk beschermd beroepsgeheim van hulpverleners zal het doorgaans niet mogelijk maken om het medische dossier van cliënten aan politie/justitie ter beschikking te stellen. Dit beroepsgeheim staat er echter niet aan in de weg om in gevallen waarvan hier sprake is, mede in het belang van de cliënt, bepaalde relevante informatie over hulpverleningscontacten of mogelijkheden daartoe met politie en justitie uit te wisselen. De concrete afweging ligt in die gevallen bij de hulpverleners zelf. Een werkbare methode is dat de hulpverlener de betrokken cliënt daarover vooraf informeert. Natuurlijk is het verkrijgen van toestemming van de cliënt een ideale werkwijze. Het CBP sluit echter niet uit dat bepaalde aan het hulpverleningsproces gerelateerde informatie ook kan worden uitgewisseld op grond van de door de hulpverleners gemaakte afweging van de in het geding zijnde belangen. Structurele afspraken hierover zijn met hulpverlenende instanties te maken, zo is gebleken in Amsterdamse projecten inzake bestrijding van extreme overlast. Ook in de Rotterdamse aanpak is vrijwillige samenwerking aan de orde.

Het tweede punt betreft uitwisseling tussen instanties bij de aanpak van malafide huiseigenaren. Een dergelijke aanpak is mogelijk en wordt ook elders in het land beproefd. Gewezen zij op de – wederom – Amsterdamse aanpak bij de acties Zoeklicht.

Afgelopen zomer heeft het CBP zich in een overleg ook positief uitgelaten over de aanpak en de uitvoering van het Rotterdamse project Alijda. Samenwerking tussen overheidsinstanties is mogelijk daar waar hun taken en bevoegdheden op elkaar aansluiten. Deze samenwerking zal doorgaans ook uitwisseling van informatie kunnen en mogen betreffen. Het verdient zonder meer aanbeveling om tevoren een reglement of in elk geval een doordachte procesbeschrijving op te stellen. In het overleg over het Alijdaproject heeft het CBP aangegeven dat van de zijde van justitie/politie informatie, ook over het strafrechtelijk verleden van betrokkenen, kan worden ingebracht. Het is in eerste instantie ter beoordeling van het OM of een dergelijke handelwijze in overeenstemming is met zijn taakuitoefening. Mochten zich hierbij knelpunten voordoen, dan is het CBP als onafhankelijk toezichthouder op de wetgeving betreffende zorgvuldige en behoorlijke omgang met persoonsgegevens als adviseur beschikbaar.

Tot slot: uw herhaalde opmerking dat informatie-uitwisseling altijd nog door de rechter kan worden verboden is juist. Dat is nu eenmaal een kenmerk van de rechtsstaat. Zorgvuldige verkenning van de bestaande mogelijkheden en het investeren in vastlegging van afspraken tussen deelnemende partners vormen echter een goede waarborg dat de beoogde aanpak van maatschappelijke problemen niet ten gronde, maar hooguit in een individueel geval door de rechter kan worden verboden.

Het CBP ziet dagelijks bevestigd dat een tijdige aandacht voor privacybescherming in positieve zin bijdraagt aan de oplossing van belangrijke sociale problemen. Voor het adviseren van uw gemeentebestuur bij dit soort aangelegenheden houdt het CBP zich dan ook gaarne beschikbaar.

Afschrift van deze brief is gezonden aan de Ministers van Justitie en van BZK, de Minister en de Staatssecretaris van VWS, de betrokken vaste commissies uit de Tweede Kamer en het College van procureurs-generaal.

Hoogachtend,

mr. P.J. Hustinx
voorzitter